

Diebliffet bliver fulgt af de ærede Herrer, er tilstræffelig negativ til at kunne kaldes radikal, saa er Sagen heldigvis den, at Partiet som saadant og dets enkelte Medlemmer paa ganske enkelte Undtagelser nær paa ingen Maade ere radikale; den Tid kan ganske vist komme, da der ogsaa vil møde et radikalt Parti paa Rigsdagen, men den er heldigvis ikke kommen endnu. Altsaa siger jeg, at dette Parti, det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds og hans Venner, ville af Forholdene ganske naturligt blive bragte til, — jeg veed ikke, hvad de i Diebliffet tænke at ville gjøre — at stemme for ethvert yderliggaende Forslag, som de kunde mene kan gaa imod den nuværende Regjering; de ville komme til at stemme saaledes paa Finantsloven og rimeligvis ogsaa ved andre Love. Det kan være, at jeg tager feil, og det skulde glæde mig, men jeg tror, at Forholdenes Natur vil føre dertil. Vi, der staa paa den Side, som jeg nærmest kalder Spire, ere ganske naturligt henviste til nærmest at støtte de forskjellige Forslag, Regjeringen har forelagt paa Finantsloven. Nu tror jeg, at den Rolle, som bliver tildelt — ikke af os, ikke af de Herrer selv, men af Forholdene — det Parti, hvis Meninger og Anskuelser ere blevne fremskudte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), maaske er utaknemlig, men den vil paa den anden Side skaffe dem en større Indflydelse end nogen af os Andre. Denne Rolle er den mæglende, som ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) saa rigtigt udtrykte sig. Men nu maa jeg gjøre opmærksom paa, at til den større Indflydelse svarer ogsaa det større Ansvar. — Jeg har endnu en Bemærkning til en Ytring, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds fremskudte igaar. Han sagde, at det maatte man dog ikke forlange, at han og hans Venner skulde medvirke til Reformloves, organisatoriske Loves Gjennemførelse under den nuværende Regjeringes Ledelse, under den Regjering, som han og hans Venner formene have begaaet en Handling, der er stridende mod Grundloven, nemlig Udstedelsen af den foreslåede Lov af 12te April. Jeg kan kun her ligeoverfor udtale, at jeg endnu, indtil jeg ser det Modsatte af Erfaringens Vej, vil haabe, at denne Ytring fra det ærede Medlem ikke maa betragtes som absolut bindende, og jeg vil give mine Grunde, hvorfor jeg ser Sagen fra den Side. Den absolute Opposition, om jeg saa maa sige, som de ærede Herrer tidligere have indtaget ligeoverfor denne og de tidligere Regjeringer, begrundedes paa bestemte parlamentariske Theorier, der bleve hævdede af dem og bekæmpede af os Andre; disse Grunde for en ubetinget Opposition mod Regjeringen ere ikke længere tilstede; thi hvor ivrig en Tilhænger man end fra forskellige Sider i denne Sal kan være af det parlamentariske System, af parlamentariske Theorier, er det sikkert, at, for at man fra en parlamentarisk

Forsamlings Side skulde kunne gjøre Fordring paa, at af parlamentariske Grunde et Ministerium skulde fjernes, maa der virkelig være en parlamentarisk Majoritet tilstede, og en saadan findes ikke. Altsaa fra det Standpunkt set forekommer det mig virkelig, at det ene Naturlige for os Alle i denne Sal, baade fra den ene og den anden Side, vil være at forhandle og kun se paa Lovene selv uden Hensyn til Regjeringen (Ufbrudelse). Det vil være det Naturlige, men om de Herrer ville gjøre det eller ikke, er en anden Sag. Dernæst siges der: Ja, men tænk paa den 12te April! (Hør! Hør!). At denne Stemning, denne Jølelse kan give sig stærkt Udtryk ved en saadan Ytring, kan være meget respektabelt, men de Herrer maa dog ikke være blinde for, at deres Mening om denne Handling større eller mindre Lovmæssighed deles ikke af Alle, men at Mange staa paa et ganske andet Standpunkt; vi kunne vel Alle være enige med de Herrer om, at det er et meget uheldigt og for Landet meget ulykkeligt Punkt at komme til at staa uden en paa regelmæssig Maade voteret Finantslov og med en af Regjeringen udstedt provisorisk Finantslov; men deraf til at sige, at en saadan Handling er grundlovsstridig, er et langt Spring. De Herrer have ikke fundet det hensigtsmæssigt at lade denne Handling bedømme af den eneste kompetente Domstol. Altsaa, er nu ikke Alt, hvad der i saa Henseende kan siges, dette: Vor Jølelse, vor Stemning er den og den? Jeg siger nu: der er naturligvis ikke noget at gjøre ligeoverfor en saadan Jølelse og Stemning i og for sig; men det er ikke rigtigt, at man lader en saadan Stemning, en saadan Jølelse, — Mere er og kan det ikke være — være afgjørende ligeoverfor Landets vigtigste Interesser. For det tredje vil jeg sige, hvad der allerede er ytret af et andet æret Medlem, at det forekommer mig, at det fra ingen Side her i denne Sal kan være heldigt at lade dette Folkethings Mandat løbe ud saaledes, at man ikke uden med Mikroskop vil være i Stand til at se nogen Fugt af vor Virksomhed. Jeg skal ende med at gjentage, hvad jeg tidligere sagde, at vi fra vor Side ganske sikkert ville være villige til af yderste Gode og med al Moderation at bidrage til, at vi komme igennem denne Session uden Konflikt, men naturligvis vil der ogsaa for os være en Grænse, ulykkeligvis vil ikke kunne gaa, hvis man, for at jeg skal tage et Exempel, som særlig interesserer mig mere end noget andet, baade vil negte saa godt som alle større militære ekstraordinære Bevillinger og tillige negte at fremme det, som er ligesaa vigtigt for Hæren, nemlig den personelle Ordning, altsaa Hærloven, maa ogsaa vi fra vor Side fralægge os alt Ansvar for Følgerne; saa ere vi ikke med længere.

Holstein: Det er ikke min Hensigt at